

Per Francesc Fontbona

Malgrat la brevetat de la seva carrera de pintor, que durà només un decenni, des del 1878 al 1888, Joan Figueras fou un artista precoç i de gran vàlua. En aquesta obra, pintada quan tenia només setze anys, el pintor dóna testimoni d'un fenomen recent en la història social de l'art al nostre país: la mitificació de l'artista.

Aquest interior ple de caràcter no és una mostra més de convencionalisme pictòric, ni és la simple visió d'una cambra burgesa, sinó la plasmació devota del *sancta sanctorum* d'un artista plàstic, entès no com un mer professional sinó com el personatge gairebé demiúrgic en què els pintors s'havien convertit d'ençà del triomf de la proposta academicista il·lustrada. La pintura en qüestió és el retrat evocador i intencionat d'un àmbit concret, l'estudi barceloní del pintor Tomàs Moragas, mestre de Figueras –també ho seria de Rusiñol, d'Anglada-Camarasa i de molts més–, taller agençat acuradament pel seu propietari, com era freqüent en l'època, per donar una imatge de refinament estètic i d'amor a l'art.

L'artista és al fons de la composició i, per accentuar el gruix de la seva llegenda, posa davant la finestra en actitud de pintar, amb melangiosa indolència d'arrel romàntica, accentuada pel goticisme evident de la casa en què està situada l'escena. És molt semblant al que una seixantena llarga d'anys abans ja havia fet el romàntic Caspar David Friedrich davant els pinzells de Georg Friedrich Kersting.

Amb aquesta pintura Figueras retrata tot el món de Moragas, i l'obra transcendeix la circumstància personal i esdevé, doncs, tot un homenatge a la condició de pintor, per mitjà de la narració amorosa de l'hàbitat creat per un membre d'aquesta professió, que tenia el seu estudi ple d'obres pròpies –com la pintura important que hi ha a la paret de la dreta, una *Camperola italiana* propietat avui del Banc de Sabadell–, com també d'elements artístics o artesans d'èpoques diverses, triats amb un criteri eclèctic molt propi del moment, especialment després que Marià Fortuny, gran amic de Moragas, marqués un especial model decoratiu, que venia a ser un elogi generalitzat a l'art, fos quin fos i de l'època que fos.